

[Justitsministeren]

Jeg synes, det er godt, at de homoseksuelle har fået de samme rettigheder som gifte par med hensyn til lettelse af arveafgiften. Gennemførelse af lovforslaget vil imidlertid medføre, at de homoseksuelle tvinges til at lade sig registrere for at opnå den lettelse, som de altså i dag kan få i al stilfærdighed. Hvis de ønsker at leve på denne måde, forlanger man med dette lovforslag, at de skal registreres for at få denne rettighed.

Jeg har forstået, at der i kommissionen, især fra de homoseksuelles side, har været modstand mod at få et overblik over, hvor mange der i dag rent faktisk lever i et parforhold af nogen varighed med en person af samme køn. Noget kunne tyde på, at selv de homoseksuelles organisationer er i tvivl om, hvorvidt denne lovgivning vil dække et reelt behov. Der synes således udelukkende at være tale om, at man over for omverdenen ønsker at demonstrere, at vi her i Danmark ikke alene accepterer homoseksuelle og deres livsform på linje med alle andre mennesker, men at vi som de første i verden vil sikre, at ægteskabet, som hidtil er blevet anset for rammen om samlivet mellem to mennesker af forskelligt køn, nu også skal kunne benyttes af homoseksuelle.

Jeg finder ikke, at Danmark med sit i øvrigt tolerante livssyn har behov for at demonstrere noget sådant over for omverdenen. Jeg er da også stærkt i tvivl om, hvorvidt dette forslag, som det påstås i bemærkningerne, nu også virkelig afspejler den aktuelle holdning i befolkningen.

Hvad langt værre er: Indførelsen af sådanne isolerede danske regler, som udlandet næppe vil tillægge retsvirkninger, vil kunne skabe generel usikkerhed om lødigheden af andre retshandlinger foretaget af danske myndigheder inden for familieretten. Allerede Ægteskabsudvalget udtalte i sin betænkning 1, at eventuelle regler i ægteskabsloven om ægteskab mellem personer af samme køn »måtte befrygtes på uheldig måde at kunne påvirke udlandets vurdering i det hele taget af gyldigheden af ægteskab indgået her i landet og eventuelt tillige af danske separationer og skilsmisser«.

Regeringen må således klart være imod gennemførelse af de foreliggende lovforslag. Jeg tror også, at der kun i ringe grad i befolkningen er forståelse for, at Danmark absolut skal være foregangsland netop på dette område.

Som bekendt har vi i mange år søgt at sikre en ensartet ægteskabslovgivning inden for Norden. Hvis man lægger vægt på den nordiske retsenhed – det har vi jo gjort i mange år – på dette område, må man gøre sig klart, at Danmark vil fjerne sig afgørende fra de øvrige nordiske lande med lovgivning af denne karakter, og det har dog hidtil været det modsatte, man har tilstræbt også fra forslagsstillernes side. Jeg erindrer flere debatter her i Folketinget om familieretten, hvor man har peget på, at man gerne ville nå til ensartede nordiske regler.

Hvis det skulle være et ønske fra forslagsstillernes side, at spørgsmålet bliver taget op i forhold til de øvrige nordiske lande, inden man tager stilling her i Folketinget, er jeg selvfølgelig villig dertil. Det er klart, at når partier fremfører et forslag, og så mange står bag det, så vil det være et naturligt ønske at efterkomme, hvis man ønsker en sådan forudgående drøftelse af lovgivning med de andre nordiske lande, og så vil man i hvert fald på den måde vise interesse for at fortsætte det nordiske samarbejde, der jo har mange år bag sig på det familieretlige område, også i fremtiden.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at det vil være forkert at tro, således som jeg har indtryk af at forslagsstillerne gør, at denne lovgivning uden videre kan indpasses i vort retssystem. Jeg kan oplyse, at jeg har foretaget en foreløbig opgørelse over berørt lovgivning gennem Justitsministeriets Retsinformation. Heraf fremgår det, at 258 love og 163 bekendtgørelser vil blive berørt af forslaget, og der er langt flere, idet der på nuværende tidspunkt er otte ministerier, der endnu ikke har fået deres regelsæt indlagt i informationssystemet. Gennemførelsen af lovforslagene forudsætter således en meget omfattende gennemgang af lovgivning, der involverer en lang række ministerier.

Pia Gjellerup (S):

Disse forslag handler om en egentlig legalisering af menneskers ret til at leve sammen to og to af samme køn. Der er gennem det sidste århundrede foregået en lang liberaliseringsproces, fra forbud i begyndelsen af århundredet over straffelovreformen i 1930, hvor forbudet mod at leve sammen to personer af samme køn blev ophævet, og til nu, hvor det er alment accepteret som en del af livets mangfoldighed.